

Núm. de Protocol: 1000064/2015
Núm. De Rotlle: TSJA-0000068/2016

SENTÈNCIA 54-2016

PARTS:

Apel·lant: Sra. JBG

Representant: Sra. MAA

Advocada: Sra. MAA

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sr. CPS

Advocada: Sra. CRM

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET

M. I. Sra. Marie CONTE

Andorra la Vella, vint-i-vuit de juliol de dos mil setze.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **1000064/2015**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. JBG va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució de GOVERN de data 12 d'agost de 2015, per la qual s'acordava desestimar el recurs de reposició formulat contra l'acord del M.I. Ministre de Justícia i Interior de data 25 de juny de 2015, d'expulsió del territori nacional durant un període de 10 anys.

2.- Per sentència de data 17 de març de 2016, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, ha estimat parcialment la demanda promoguda per la Sra. JBG reduint la durada de l'expulsió a cinc (5) anys.

3.- Per escrit presentat en data 29 d'abril de 2016, la part agent ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, que es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

- L'estimació parcial de la demanda no és congruent amb les peticions formulades per la part agent en seu jurisdiccional.

- El fets pels quals fou condemnada penalment la part agent no constitueixen cap conducta que suposi un risc per a la seguretat de l'Estat.

- L'arrelament al Principat d'Andorra ha estat suficientment acreditat en primera instància pels documents que conformen l'expedient administratiu, i especialment pel fet que s'ha reinserit en la societat andorrana disposant d'un contracte de treball a temps indefinit.

- El termini d'expulsió és desproporcionat als fets reprotxats a l'agent.

- S'han de tenir en compte els documents adjuntats al recurs d'apel·lació i que acrediten l'arrelament per quan són posteriors a la resolució que es recorre.

- A títol principal es sol·licita la nul·litat dels actes impugnats, i a títol subsidiari que es fixi el termini d'expulsió en 2 anys en consonància amb la condemna penal.

4.- En la seva contesta de data 26 de maig de 2016, el GOVERN manifesta en síntesi el següent:

- No s'aprecia incongruència ni pronunciament extra petita en la sentència recorreguda, atès que per mitjà de la mateixa s'ha estimat en part la pretensió de la demandant atenent la seva petició subsidiària.

- El fet que la part agent hagi estat condemnada en tant que còmplice del delictes major de tràfic de droga tòxica en gran quantitat no permet desvirtuar el concepte de risc que ha motivat la resolució objecte del present de procediment, atenent especialment a la gravetat del delictes.

- La mesura d'expulsió és del tot proporcionada als fets que la motiven i a les circumstàncies personals de la interessada.

- El pronunciament penal tampoc obsta l'expulsió administrativa atès que es tracta de procediments diferents amb finalitats i objectes també diferents.

-La documentació aportada per l'agent al seu recurs d'apel·lació no es pot prendre en consideració perquè és posterior a l'ordre d'expulsió i no reflecteix la situació preexistent.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La qüestió debatuda en aquest procés consisteix en determinar si resulta ajustada a dret la decisió administrativa que ha acordat la expulsió de la interessada del territori nacional, pel fet de suposar un risc per a l'ordre públic, ja que es trobava immersa en un procediment penal per un delictes major continuat de tràfic d'haixix en gran quantitat, en el marc del qual es va acordar el seu ingrés al Centre penitenciari.

Com resulta de les actuacions, l'agent ha estat finalment condemnada com a còmplice d'aquest delictes, a les penes de dos anys de presó ferma i multa de 6.000 euros.

D'altra banda, convé tenir en compte que la sentència d'aquesta Sala núm. 31-2016, de 28 d'abril, ja va confirmar les resolucions administratives que havien denegat la regularització de l'autorització de residència i treball de la interessada, en base als mateixos motius que ara han donat lloc a la seva expulsió. En conseqüència, s'han d'aplicar, segons el principi d'unitat de doctrina, els mateixos criteris que van fonamentar aquella sentència, ja que els motius que concorren en ambdós supòsits són els mateixos.

Segon.- Com disposa l'article 122.1 de la Llei qualificada d'immigració:

“Com a mesura de prevenció, l'expulsió administrativa dimana de la constatació, a partir d'elements contrastats, del risc per a la seguretat de l'Estat, de les persones o dels béns o per a l'ordre públic que representa l'entrada o la presència, al Principat d'Andorra, de la persona objecte de la mesura”.

Com ha declarat aquesta Sala en reiterades ocasions sobre la naturalesa de les potestats administratives en aquesta matèria (v. sentència núm. 32-2014, d'11 de juliol):

“...es tracta d'una mesura enquadrada en el marc de la policia administrativa d'estrangers, la finalitat de la qual no és altra que la salvaguarda de l'ordre i la seguretat públics enfront de conductes que resultin susceptibles de pertorbar-los.

Aquesta mesura de policia té una substantivitat pròpia, no revesteix caràcter sancionador i té una finalitat merament preventiva, basada en l'apreciació d'una conducta, degudament contrastada, que pugui fer racionalment preveure la probabilitat d'ulteriors atemptats contra la tranquil·litat pública”.

Tercer.- En el cas examinat, l'Administració general ha acordat l'expulsió de la interessada en base a la detenció i posterior processament de la mateixa per un delictes major continuat de tràfic de droga tòxica en gran quantitat, pel qual va estar en situació de presó provisional durant més d'un any i va ser finalment condemnada, com a còmplice d'aquest delictes, a la pena de dos anys de presó ferma i multa de 6.000 euros, a més de com a autora d'altres delictes menors d'usurpació d'identitat i utilització de document privat inautèntic, i dues contravencions relatives al consum d'haixix.

Com ja va dir en un supòsit anàleg la sentència núm. 16-2011, de 4 de març:

“Als efectes d'aquest procés, resulta suficient constatar que no es tracta d'una mera denúncia, sinó que el Batlle instructor ha considerat que existeixen indicis suficients per acordar el processament de l'interessat. D'altra banda, els fets revesteixen una especial gravetat, de manera que no resulta improcedent considerar que el seu presumpte autor representa un risc per a la seguretat de les persones i per a l'ordre públic, en els termes previstos en els articles 52.2 i 65.d) de la Llei qualificada d'immigració” (en aquest cas, l'article 122.1 de la mateixa llei).

Aquests mateixos criteris són aplicables en aquest supòsit, en què la recurrent estava processada i en presó provisional quan es van dictar les resolucions que s'impugnen en aquest procés, i posteriorment ha estat condemnada a una important pena de dos anys de presó ferma. És cert que la sentència del Tribunal de Corts l'ha considerada com a còmplice i no com a autora del delictes major de tràfic de droga tòxica en gran quantitat, però la seva participació en una infracció d'aquesta naturalesa obliga a considerar que, en tot cas, existeix un risc per a l'ordre públic, en els termes que preveu l'article 122.1 de la Llei qualificada d'immigració.

Quart.- Pel que fa a les al·legacions relatives a la proporcionalitat de la mesura adoptada per l'Administració, la recurrent fa valer que resideix al Principat des de 2010 i que manté una relació sentimental amb un altre dels acusats en la mateixa causa penal, de nacionalitat andorrana. També addueix que actualment està en llibertat i plenament reinserida.

Encara que és cert que la interessada té un cert arrelament, cosa que ha motivat que el Tribunal de Corts no li imposés la pena d'expulsió, això no suposa que, en funció de la gravetat dels fets que hom li imputa, la mesura d'expulsió s'hagi de considerar desproporcionada. En especial, des de la

perspectiva de la protecció de l'ordre públic que pretén garantir la Llei qualificada d'immigració, no es pot apreciar l'existència d'una situació d'arrelament que hagi de ser protegida, pel fet de mantenir una relació sentimental amb una persona que ha estat també condemnada, com autor del mateix delictes major de tràfic de producte estupefaent en gran quantitat, a la pena de sis anys de presó ferma.

D'altra banda, la sentència apel·lada ja ha procedit a reduir la durada de l'expulsió administrativa, de 10 a 5 anys, en base a les circumstàncies d'arrelament que invoca la interessada. Tanmateix, no és procedent reduir aquesta mesura a un termini inferior, doncs no es pot menystenir la gravetat del delictes pel qual es va condemnar la recurrent.

En conseqüència, procedeix desestimar aquest recurs d'apel·lació i confirmar íntegrament la sentència impugnada.

Cinquè.- No es fa cap pronunciament sobre el pagament de costes judicials per raó de manca de temeritat.

DECISIÓ

En atenció a tot el què s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la Sra. JBG contra la sentència dictada el 17 de març de 2016 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar cap pronunciament sobre el pagament de les costes judicials d'aquesta alçada.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.